

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **P. Š.**, zastoupen doc. JUDr. Danou Ondřejovou, Ph.D., advokátkou se sídlem V Jámě 699/1, Praha 1, proti žalované: **Státní zemědělská a potravinářská inspekce**, se sídlem Květná 504/15, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2020, č. j. SZPI/B177-21/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2021, č. j. 11 A 96/2020-65,

t a k t o :

- I. Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2021, č. j. 11 A 96/2020-65, **se zrušuje.**
- II. Rozhodnutí žalované ze dne 17. 7. 2020, č. j. SZPI/B177-21/2019, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalované k dalšímu řízení.
- III. Žalovaná **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o žalobě ani o kasační stížnosti.
- IV. Žalovaná **je povinna** uhradit žalobci náhradu nákladů řízení o žalobě a o kasační stížnosti ve výši 20.342 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně doc. JUDr. Dany Ondřejové, Ph.D., advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Státní zemědělská a potravinářská inspekce, Inspektorát v Praze (dále též „správní orgán I. stupně“) vydala dne 25. 11. 2019 rozhodnutí č. j. SZPI/BT177-16/2019, kterým uložila žalobci pokutu ve výši 50.000 Kč za spáchání přestupku podle § 8a odst. 3 písm. i) zákona č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o regulaci reklamy“), dále § 8a odst. 3 písm. h) téhož zákona a § 11 odst. 1 písm. c) zákona č. 146/2002 Sb., o Státní zemědělské a potravinářské inspekci a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „zákon o Státní zemědělské a potravinářské inspekci“). Protiprávní jednání mělo spočívat (zjednodušeně řečeno) v tom, že stěžovatel na svých webových stránkách www.klasmlm.cz uváděl tvrzení přisuzující výrobku *Super Bromelain + Papain* vlastnosti týkající se léčby (tzv. léčebná

tvrzení) a neschválená zdravotní tvrzení, přičemž tato tvrzení ve lhůtě stanovené opatřením správního orgánu I. stupně neodstranil.

[2] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání, které žalovaná v záhlaví specifikovaným rozhodnutím zamítla a potvrdila závěry správního orgánu I. stupně.

II. Rozsudek městského soudu

[3] Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou, kterou městský soud neshledal důvodnou a zamítl ji.

[4] Soud uvedl, že rozhodnou otázkou je, zda posuzovaná tvrzení spadají pod zakázaná léčebná tvrzení podle článku 7 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům (dále jen „nařízení 1169/2011“). Dospěl k závěru, že z reklamních tvrzení obsažených u doplňku stravy správní orgány zcela správně a důvodně usoudily, že relevantní skupinou, na kterou je doplněk stravy zacílen, nebudou zdraví jedinci, ale naopak ti, kteří mají zdravotní problémy, mohou trpět některým onemocněním, které je u potravin uvedeno, nebo naopak chtějí zdravotním problémům aktivně předcházet. Je proto zcela v souladu se zásadami logiky, že veškerá uvedená a výše citovaná léčebná zdravotní tvrzení správní orgán musel hodnotit prizmatem průměrného spotřebitele, neboť důležitý je celkový dojem, který reklama u jejích adresátů vzbuzuje. Soud se neztotožnil s názory žalobce, že informace uvedené u výše zmíněného produktu – doplňku stravy - obsahovaly obvyklé údaje, které si spotřebitelé spojují s jednotlivými druhy ovoce, jako jsou v posuzované věci papája a ananas. Žalobce naopak v reklamě na doplněk stravy cíleně vytvářel dojem o jeho celkové zdravotní a léčebné prospěšnosti.

[5] Městský soud ve shodě s žalovaným konstatoval, že protiprávní jednání žalobce bylo správně kvalifikováno jako zpracování reklamy a žalobce byl označen za jejího zpracovatele. Žalobce sice namítal, že webové stránky www.klasmlm.cz byly vytvořeny pro projekt, jenž nikdy nebyl realizován, a že tato webová stránka je kapkou v moři internetu, tyto okolnosti však dle soudu mohou mít nejvýše povahu okolností, k nimž je možno přihlížet v rámci správní úvahy ohledně výše sankce. Z pohledu naplnění všech zákonných znaků skutkových podstat shora uvedených deliktů nejsou žalobcem popisované skutečnosti nijak významné. Webové stránky byly v době kontroly až do doby jejich zrušení v červnu 2019 součástí internetového prostředí a informace vztahující se k léčebným a zdravotním tvrzením na nich uvedené mohly negativním způsobem ovlivnit chování kteréhokoliv uživatele a potažmo spotřebitele, kteří na ně zavítali. Soud se rovněž ztotožnil se závěrem žalované o tom, že ke svým tvrzením o nulové návštěvnosti webové stránky žalobce žádné bližší informace nepodal a k jejich doložení či osvědčení tak nedošlo.

[6] Žalovaná dle soudu správně uzavřela, že žalobce je podnikající fyzickou osobou v oblasti doplňků stravy a svoji činnost aktivně vykonává. Tento závěr má oporu v provedeném dokazování, z něhož je patrné, že žalobce je vlastníkem i jiných webových stránek, například www.blahodarnehouby.cz, nebo www.reishi-ganoderma.cz, které slouží k propagaci doplňků stravy. Žalobce je také držitelem domény www.superionherbs.cz, na kterých lze propagované doplňky stravy z webových stránek www.blahodarnehouby.cz či www.reishi-ganoderma.cz zakoupit.

[7] Pokud jde o námitky týkající se výše uložené pokuty, městský soud konstatoval, že pokuta ve výši 50.000 Kč, tedy ve výši 2,5 % zákonné sazby, nemůže být považována za nepřiměřenou. Nadto se s ohledem na rozsah činnosti žalobce v internetovém prostředí a s ohledem na nedostatek skutkových tvrzení nejedná ani o sankci likvidačního charakteru, což ostatně žalobce ani netvrdil. Smysl pokuty je převážně preventivní.

III. Důvody kasační stížnosti žalobce

[8] Žalobce (stěžovatel) podal proti rozsudku městského soudu obsáhlou kasační stížnost, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek i rozhodnutí žalované zrušil a přiznal stěžovateli náhradu nákladů řízení.

[9] Na úvod stěžovatel zmínil, že je fyzickou osobou, jehož pracovní a obchodní činnost spočívá ve výkonu funkce společníka i zástupce statutárního orgánu společnosti Pharmacoepa CZ s.r.o., jež prodává zejména doplňky stravy obsahující extrakty z hub.

[10] Soud i správní orgány podle stěžovatele nedostatečně zjistily skutkový stav, čímž porušily zásadu materiální pravdy. Stěžovatel k prokázání podstatných skutkových okolností navrhoval v kasační stížnosti vyjmenované důkazy, které však správní orgán a zejména pak městský soud bez bližšího odůvodnění neprovedly. Navržené důkazy měly prokázat zejména faktickou bezvýznamnost webové stránky www.klasmlm.cz, její nulovou relevanci vyplývající rovněž ze skutečnosti, že byly zcela nefunkční a od roku 2012 nebyly jakkoliv aktualizovány a používány, a o vyřazení daného produktu z prodeje. Městský soud však navržené důkazy nejen že neprovedl a jejich neprovedení vůbec neodůvodnil, nýbrž dokonce si uvedených důkazních návrhů evidentně vůbec nepovšiml. To je zcela zjevné z bodu 44 napadeného rozsudku, kde se soud ztotožnil se závěrem žalovaného, že stěžovatel své tvrzení o nulové návštěvnosti webové stránky nijak nedoložil. Stěžovatel však relevantní důkazy předložil. Soud v tomtéž bodě rozsudku ve vztahu ke skutečnostem, které chtěl stěžovatel uvedenými důkazy dokazovat, uvedl, že k těmto okolnostem lze nanejvýše přihlížet v rámci správní úvahy ohledně výše sankce, čímž tedy uznal jejich relevanci, sám však následně tyto důkazní návrhy zcela pominul, a ani v rámci posuzování uloženého správního trestu je nijak nezohlednil. Dle stěžovatele je třeba rozlišovat, pokud by vytýkané jednání bylo činěno na webové stránce, kterou denně navštíví tisíce lidí, a na stránce, která je jen „kapkou v moři internetu“ a je dohledatelná s obtížemi pouze na vyhledávači Google (jak tomu bylo v posuzované věci).

[11] Nezákonnost napadeného rozsudku spatřoval stěžovatel v nesprávném posouzení materiální a formální stránky přestupků dle § 8a odst. 3 písm. i) a h) zákona o regulaci reklamy. Nejprve zpochybnil závěry správních orgánů a soudu týkající se jeho údajného podnikatelského statusu a zpracování reklamy. Stěžovatel od počátku správního řízení upozorňoval, že není podnikající fyzickou osobou v oblasti doplňků stravy, a tedy, že není dán předpoklad subjektu skutkové podstaty uvedených přestupků. Městský soud však k této otázce převzal argumentaci žalované, kterou však stěžovatel považuje za vadnou. Podnikatelský status ve vztahu k webové stránce www.klasmlm.cz nemůže být dán pouhou skutečností, že stěžovatel byl držitelem dané domény, pokud je užívána za úhradu. Uvedená stránka posledních 7 let zcela pozbyla svůj předchozí zamýšlený účel; stěžovatel ji ani nikdy dříve nevyužíval k prodeji výrobků. Již proto nemohl být v souvislosti s působením na této webové stránce podnikatelem. Podobně nemůže o podnikání stěžovatele s doplňky stravy sám o sobě vypovídat fakt, že drží též jiné internetové domény.

[12] Z rozhodnutí žalované ani napadeného rozsudku nijak neplyne, jak souvisí skutečnost, že stěžovatel byl držitelem dané domény, s objektivní stránkou daných přestupků, tj. jeho údajnou faktickou činností spočívající ve zpracování reklamy. Jde přitom o podstatnou okolnost s ohledem na kvalifikaci daného jednání jako „zpracování reklamy“. Správní orgán ani soud rovněž neučinily žádná bližší skutková zjištění, pokud jde o domény www.blahodarnehouby.cz či www.reishi-ganoderma.cz, které dle něj údajně mají sloužit k propagaci doplňků stravy, potažmo též domény www.superionherbs.cz, a faktický vztah stěžovatele k nim (a např. jeho schopnost měnit jejich obsah a odpovídat za něj). Přesto soud s odkazem na tyto tři webové stránky tvrdil, že je stěžovatel podnikající osobou s doplňky stravy (srov. bod 45 rozsudku). Z pouhého faktu, že určitá osoba je držitelem domény nelze žádným způsobem dovodit, že tato

osoba fakticky zpracovává reklamu na webových stránkách, které se na této doméně nacházejí, či obecně podniká v dané oblasti.

[13] Pro podporu své argumentace odkázal stěžovatel na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 7. 11. 2019, sp. zn. 25 Cdo 478/2019. Podobně jako v této věci, ani v nyní posuzovaném případě z podkladů pro rozhodnutí vůbec nevyplývá, že by byl stěžovatel osobou, která by nad obsahem uvedených webů měla kontrolu. Zakládat tak závěr o stěžovateli coby podnikateli na základě této skutečnosti či úvah o rozsahu jeho činnosti v internetovém prostředí je vadné a nesprávné, a to nejméně do té doby, než by bylo prokázáno faktické spojení stěžovatele s těmito weby. Závěr, že stěžovatel měl zpracovat reklamu na produkt, s nímž nebyl jakkoliv fakticky spojen (k čemuž stěžovatel navrhoval důkazní prostředky, které nebyly provedeny), a který se dokonce v relevantní době vůbec neprodával, je tedy zcela nelogický. Správní orgán přitom vůbec neprovedl kontrolní nákup; nepodařilo se mu skutečně prokázat, že daný produkt byl v dané době dostupný na trhu. Stěžovatel tak jen těžko mohl v době kontroly vyvíjet jakoukoliv reklamní činnost směrem k propagaci tohoto výrobku. Došlo tedy k nesprávnému posouzení naplnění formální stránky daného přestupku jako takového.

[14] Dále stěžovatel zpochybnil závěry žalované a městského soudu týkající se léčivých a zdravotních tvrzení. Na webových stránkách v žádném případě nebylo dovozováno, že by daný výrobek měl cokoli léčit či mu byly připisovány příznivé zdravotní vlastnosti. To obdobně platí i pro tvrzení v „PDF letáku“, jež se netýkaly daného doplňku stravy, ale toliko enzymů ananasu a papáji, které byly na daném letáku též vyobrazeny. S těmito námitkami (viz body 2.13 a 2.14 žaloby) se však městský soud nijak nevypořádal a nijak neodůvodnil bezvadnost postupu správního orgánu v tomto směru. Ačkoliv sám soud v bodě 48 rozsudku uvedl, že „*hranici mezi přípustnou nadsázkou a klamáním spotřebitele je nutné hodnotit vždy individuálně při zohlednění vlastností nabízeného produktu a cílové skupiny spotřebitelů*“, ve skutečnosti zcela aproboval postup správního orgánu, který jednotlivá tvrzení hodnotil jako celek, a nikoliv jednotlivě a zvlášť, jak byl s ohledem na smysl a účel dané regulace i zásad správního trestání povinen. Správní orgán I. stupně pochybil, pokud všechna tvrzení uvedeným způsobem zobecnil. „Zvýznamnění“ jednoho výroku (týkajícího se např. vyléčení rakoviny) z počtu všech výroků, je zjevně reduktivní postup nejméně na hranici argumentačního klamu.

[15] Městský soud se rovněž vůbec nezabýval obsáhlou žalobní argumentací, dle které žalovaná nesprávně posoudila nezbytnou společenskou škodlivost údajného jednání stěžovatele, tedy tzv. materiální stránku přestupku. Zmínka o naplnění materiální stránky deliktu v odst. 52 napadeného rozsudku je zjevně zmatečná, neboť daná část napadeného rozhodnutí se vůbec netýká posuzované věci (soud zde totiž, bohužel nejen na tomto místě, odkazuje k „provozu daného zdroje znečišťování ovzduší“). V tomto ohledu je napadený rozsudek nepřezkoumatelný.

[16] Stěžovatel namítal nesprávné vyhodnocení zákonnosti a přiměřenosti uloženého správního trestu. Městský soud s ohledem na okolnosti věci nesprávně nevyužil moderačního práva dle § 78 odst. 2 s. ř. s. Kvalita odůvodnění (byť velmi mnohomluvného) napadeného rozsudku ve vztahu k posouzení uložené pokuty (viz body 49 až 71) dle stěžovatele zjevně zakrývá neochotu se skutečně věnovat podstatným skutkovým okolnostem. Argumentace soudu je v této části v mnoha směrech vágní až povrchní, v mnoha směrech též zcela zmatečná (soud opakovaně argumentuje právními předpisy, které se v této věci vůbec neaplikují – zejm. zákonem o integrované prevenci).

[17] Stěžovatel byl ve výsledku pokutován za jednání, které zjevně nemělo ve veřejném prostoru jakýkoliv dopad a které nadto ani neměl žádný objektivní důvod činit, neboť daný produkt se v dané době vůbec neprodával. Uložení správního trestu by vzhledem k ohrožovací povaze deliktu snad bylo možné ještě pochopit, zjevně absurdně však tato situace vyznívá vzhledem k nepřiměřené výši pokuty. Je sice pravda, že jde jen o 2,5 % zákonné sazby, uloženou

výši pokuty je však třeba v souladu se zásadou legitimního očekávání poměřovat se skutkově shodnými či podobnými případy (§ 2 odst. 4 správního řádu). Soud k této námitce pouze obecně poznamenal, že není přesvědčen o tom, že v daném případě došlo ke změně správní praxe, aniž by žalovanou alespoň pokáral, že je ve svých úvahách ohledně hodnocení závažnosti jednání zjevně arbitrární a nekonzistentní.

[18] Pokuta ve výši 50.000 Kč je nepřiměřeně vysoká rovněž v porovnání s jinou pokutou, kterou stěžovatel v mezidobí žalovaná uložila (viz její rozhodnutí ze dne 23. 9. 2020, č. j. SZPI/CO141-18/2020, jímž stěžovatel uložila pokutu 25.000 Kč za šíření léčebných tvrzení na celkem dvou webových stránkách, které měly být reklamou k výrobkům, které se skutečně prodávají, na webových stránkách, které byly spravovány, nadto se již jednalo o druhou uloženou pokutu žalobci za podobné jednání).

[19] Stěžovatel dále namítl nepřezkoumatelnost napadeného rozsudku, který obsahuje vágní odůvodnění, jež je nedostatečně individualizované na skutkový stav a nereaguje na žalobní námitky. Soud ve významné části odůvodnění převzal argumentaci žalované, přestože stěžovatel proti ní uplatnil žalobní námitky. Rozsudek obsahuje vyšší množství chyb a nepřesností. Soud odkazuje na zcela nerelevantní zákon o integrované prevenci (viz body 51, 52 a 63 rozsudku, které představují podstatnou část odůvodnění přiměřenosti uložené pokuty), jako žalobní námitky prezentuje takové, které stěžovatel vůbec neužil, uvádí faktické chyby (jež zjevně vznikly nedůsledným převzetím odůvodnění jiných rozsudků městského soudu), cituje části žaloby, které se však v žalobě nenacházejí. Uvedené zásadním způsobem to nabourává důvěru stěžovatele v rozhodování městského soudu a to, že se posuzovanou věcí skutečně podrobně a komplexně zabýval.

IV. Vyjádření žalované

[20] Žalovaná uvedla, že stěžovatelem uplatněné námitky již zevrubně vypořádala ve svém rozhodnutí o odvolání. Kasační stížnost považuje za nedůvodnou, a proto navrhla její zamítnutí. Pokud by Nejvyšší správní soud shledal důvodnými námitky stran vad napadeného rozsudku, které se však netýkají samotného rozhodnutí žalované, ani pak by nebyl dán důvod pro zrušení rozhodnutí žalované.

[21] Ze správního spisu jednoznačně vyplynulo, že webové stránky www.klasmlm.cz/bromelain, na kterých byl rovněž prezentován elektronický PDF leták, na němž byly uvedeny podrobnější informace k doplňku stravy s názvem *Super Bromelain + Papain*, patří stěžovateli, jak správní orgány zjistily u registrátora domény CZ.NIC. Stěžovatel ve svém vyjádření ze dne 21. 1. 2019 uvedl, že se *jedná o webovou stránku vyjadřující jeho soukromé názory*. Jelikož webové stránky www.klasmlm.cz nesloužily jako e-shop, posoudily správní orgány jednání stěžovatele spočívající v uvádění nepovolených léčebných a neschválených zdravotních tvrzení jako zpracování reklamy, a stěžovatele, jakožto vlastníka domény, považovaly za tzv. zpracovatele reklamy.

[22] Stěžovatelem tvrzené skutečnosti, že webové stránky www.klasmlm.cz byly vytvořeny pro projekt, jenž nebyl nikdy realizován, a že tato webová stránka byla pouze „kapkou v moři internetu“, nejsou pro správní řízení nijak významné. Podstatné dle žalované naopak bylo, že tyto webové stránky byly v době kontroly až do doby jejich zrušení v červnu 2019 součástí internetového prostředí a informace vztahující se k léčebným/zdravotním tvrzením na nich uvedené mohly negativním způsobem ovlivnit chování kteréhokoliv uživatele potažmo spotřebitele, kteří na ně zavítali. Žalovaná přitom nemohla hodnotit stěžovatelovo nijak nepodložené tvrzení, že webová stránka měla nulovou sledovanost.

[23] Žalovaná nesouhlasí ani s kasační námitkou, dle níž stěžovatel není podnikatelem v oblasti doplňků stravy; tato námitka je účelová. Stěžovatel je vlastníkem i jiných webových

stránek - např. www.blahodarnehouby.cz či www.reishi-ganoderma.cz - sloužících rovněž k propagaci doplňků stravy. Protiprávní jednání stěžovatele v oblasti reklamy či prodeje doplňků stravy přitom není ojedinělé, neboť i v souvislosti s uvedenými webovými stránkami správní orgán I. stupně vedl se stěžovatelem správní řízení pro porušení čl. 7 odst. 3 nařízení 1169/2011 a uložil mu úhrnnou pokutu ve výši 25.000 Kč.

[24] Skutkový stav byl dle žalované spolehlivě zjištěn, jak vyplývá z podkladů zachycených ve spise.

[25] K námitkám vztahujícím se k léčebným a zdravotním tvrzením žalovaná poukázala na stranu 6 PDF letáku, na které jsou uvedeny podrobnější informace o doplňku stravy, a jenž je přílohou Protokolu č. P028-11482/19. Žalovaná setrvala rovněž na svých argumentech týkajících se vymezení hlediska tzv. průměrného spotřebitele. Relevantní skupinou spotřebitelů, na které je doplněk stravy zacílen, nejsou zdraví jedinci, ale naopak ti, kteří mají zdravotní problémy, mohou trpět některým onemocněním, které je u potravin uvedeno (rakovina, průjem, zvracení, chřipka, zánětlivá onemocnění atd.) či naopak chtějí svým zdravotním problémům aktivně přecházet.

[26] Ve vztahu k námitce týkající se materiální stránky přestupku žalovaná konstatovala, že správní orgán I. stupně u každého přestupku uvedl relevantní zákonné ustanovení a jednání stěžovatele vyhodnotil jako společensky škodlivé. K namítané nepřiměřenosti uložené pokuty a porušení zásady předvídatelnosti správního rozhodnutí žalovaná připomněla, že ukládání pokut za přestupky se děje ve sféře volného správního uvážení; porušení zásady legitimního očekávání lze dle judikatury namítat jen při excesu z dlouhodobé a ustálené praxe.

V. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[27] Nejvyšší správní soud při posuzování kasační stížnosti hodnotil, zda jsou splněny podmínky řízení. Zjistil, že kasační stížnost má požadované náležitosti a je projednatelná. Důvodnost kasační stížnosti posoudil v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[28] Kasační stížnost je důvodná.

[29] Nejprve se soud zabýval namítanou nepřezkoumatelností napadeného rozsudku, ke které je povinen případně přihlédnout i bez námítky (§ 109 odst. 4 s. ř. s.). Vlastní přezkum rozhodnutí krajského (městského) soudu je totiž možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti, tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč soud rozhodl tak, jak je uvedeno v jeho výroku. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů je dána především tehdy, opřel-li soud rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem (viz např. rozsudek NSS ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS), nebo pokud zcela opomenul vypořádat některou z námitek uplatněných v žalobě (viz např. rozsudky NSS ze dne 27. 6. 2007, č. j. 3 As 4/2007-58, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, či ze dne 8. 4. 2004, č. j. 2 Afs 203/2016-51).

[30] Nejvyšší správní soud rovněž upozorňuje, že krajský (městský) soud nemá povinnost reagovat na každou dílčí žalobní argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Úkolem soudu je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (srov. např. rozsudek NSS ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013 - 19). Podstatné tedy je, aby se soud ve svém rozhodnutí zabýval všemi stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek NSS ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33, či rovněž nálezy ÚS ze dne 17. 12. 2008, sp. zn. I. ÚS 1534/08).

[31] Stěžovatel spatřuje nepřekoumatelnost napadeného rozsudku v jeho obecných vadách, upozorňuje na to, že rozsudek obsahuje vyšší množství chyb a nepřesností, soud v něm odkazuje na zcela nerelevantní právní úpravu. Nejvyšší správní soud zcela souhlasí se stěžovatelem v tom, že vytýkané chyby a nepřesnosti se v napadeném rozsudku skutečně nacházejí, a to zejména v části týkající se odůvodnění přiměřenosti výše uložené sankce. Městský soud zde totiž vskutku, ve velké části i nadbytečně, uvádí zejména obecná východiska pro ukládání sankcí, a dokonce zcela nepatřičně odkazuje na zákon o integrované prevenci. Je tak patrné, že tuto pasáž ze značné části převzal z odůvodnění rozsudku v jiné věci, o čemž svědčí i skutečnost, že odkazuje na žalobní námitky, které se ve stěžovatelově žalobě nenacházely, nebo například uvádí, že napadené rozhodnutí správního orgánu mělo 36 stran (viz bod 56 napadeného rozsudku), ačkoliv ve skutečnosti mělo rozhodnutí žalované 29 stran. Nejvyšší správní soud zcela chápe, že tyto chyby a nepřesnosti mohou vést až k narušení důvěry účastníků řízení v to, že se soud případem komplexně a pečlivě zabýval, resp. že dostatečně zohlednil konkrétní okolnosti dané věci. Zároveň je však třeba vzít v úvahu, že městským soudem uvedené obecné závěry týkající se ukládání sankcí (byť popsané ve vztahu ke správnímu deliktu dle zákona o integrované prevenci) jsou uplatnitelné i na nyní projednávaný případ, a byly tak pro posouzení věci relevantní. Nadto po věcné stránce lze městskému soudu přisvědčit v tom, že stanovení výše uložené sankce se děje ve sféře volného správního uvážení (diskrečního oprávnění) správního orgánu a podléhá tak při hodnocení zákonnosti rozhodnutí přezkumu pouze potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení, vybočil-li z nich, nebo pokud volné uvážení zneužil. Výjimku z tohoto pravidla představuje § 78 odst. 2 s. ř. s. upravující moderační právo správního soudu; ten jej však může použít obzvláště tehdy, pokud by sankce byla uložena ve zjevně nepřiměřené výši (k tomu viz rozsudky NSS ze dne 6. 8. 2015, č. j. 10 As 38/2015-44, či ze dne 19. 12. 2013, č. j. 2 As 130/2012-20, č. 2992/2014 Sb. NSS).

[32] Městský soud sice nejprve v souvislosti s uloženou sankcí uvedl obecná východiska (nepatřičně) vztahená k jinému případu, poté se ale vypořádal rovněž s konkrétními žalobními námitkami směřujícími proti uloženému správnímu trestu (viz bod 65 a násl. napadeného rozsudku). Vysvětlil, proč správní orgány nevybočily z mezí správního uvážení při rozhodování o výši pokuty, a uzavřel, že pokuta představující 2,5 % zákonné sazby nemůže být v daném případě považována za nepřiměřenou (viz bod 67 až 71 napadeného rozsudku). Za pochybení způsobující nepřekoumatelnost rozsudku kasační soud nepovažuje (na rozdíl od stěžovatele) skutečnost, že městský soud na jednu stranu uvedl, že stěžovatelem tvrzené okolnosti, jako je irelevance webových stránek www.klasmlm.cz, by mohly mít vliv na výši uložené sankce, na druhou stranu se však těmito okolnostmi v části odůvodnění týkající se výše sankce již nijak výslovně nezabýval. V této souvislosti je dostačující, pokud městský soud vysvětlil, proč dle jeho názoru správní orgány dostatečně výši sankce odůvodnily. Nejvyšší správní soud má rovněž za to, že se městský soud dostatečným způsobem vypořádal se stěžovatelovou námitkou týkající se porušení zásady předvídatelnosti a rozhodování podobných případů bez důvodných rozdílů, pokud stručně vysvětlil, proč neshledal, že došlo ke změně správní praxe.

[33] Nejvyšší správní soud rovněž dospěl k závěru, že městský soud se vyjádřil k žalobní argumentaci vztahující se k materiální stránce přestupku. V bodě 46 napadeného rozsudku vysvětlil, že k ohrožení zájmů spotřebitelů na trhu v důsledku jednání stěžovatele zcela jistě došlo tím, že stěžovatel umístil posuzovaná tvrzení týkající se doplňku stravy na uvedené webové stránce, a zpřístupnil je tak neuzavřenému okruhu možných spotřebitelů. Je tak zjevné, že městský soud se (byť stručně) zabýval posouzením společenské škodlivosti jednání stěžovatele a považoval materiální stránku přestupku za naplněnou.

[34] Ačkoliv se napadený rozsudek s ohledem na řadu nepřesností a chyb pohybuje na samotné hraně přezkoumatelnosti, dospěl kasační soud k závěru, že se městský soud dostatečně vypořádal s hlavní žalobní argumentační linií, a pokud se k některým otázkám

výslovně nevyjádřil, lze jejich řešení dovodit z jeho obecnějších závěrů. Námitka nepřezkoumatelnosti napadeného rozsudku proto není důvodná.

[35] Dále se Nejvyšší správní soud zabýval věcným posouzením kasační stížnosti. Předmětem sporu je otázka, zda se stěžovatel dopustil přestupků dle § 8a odst. 3 písm. h) a i) zákona o regulaci reklamy a § 11 odst. 1 písm. c) zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci.

[36] Podle § 8a odst. 3 písm. h) zákona o regulaci reklamy se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako zpracovatel dopustí přestupku tím, že „zpracuje reklamu na potraviny, ve které jsou uvedena výživová nebo zdravotní tvrzení v rozporu s přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím údaje týkající se potravin z hlediska jejich nutriční hodnoty a vlivu na zdraví“.

[37] Podle § 8a odst. 3 písm. i) zákona o regulaci reklamy se právnická nebo podnikající fyzická osoba jako zpracovatel dopustí přestupku tím, že „zpracuje reklamu na potraviny, která nesplňuje požadavky stanovené zákonem o potravinách a tabákových výrobcích, zejména pokud jde o uvedení informace naznačující, že země původu potraviny je Česká republika, požadavky stanovené přímo použitelným předpisem Evropské unie upravujícím poskytování informací o potravinách spotřebitelům nebo přímo použitelným předpisem Evropské unie, který stanoví pravidla pro použití označení původu, zeměpisných označení nebo tradičních výrazů“.

[38] Zpracovatelem reklamy se podle § 1 odst. 6 zákona o regulaci reklamy pro účely tohoto zákona rozumí „právnická nebo fyzická osoba, která pro sebe nebo pro jinou právnickou nebo fyzickou osobu zpracovala reklamu“.

[39] Podle § 5d odst. 2 zákona o regulaci reklamy platí: „Reklama na potraviny musí splňovat požadavky stanovené zákonem o potravinách a tabákových výrobcích, zejména pokud jde o uvedení informace naznačující, že země původu potraviny je Česká republika, přímo použitelným předpisem Evropské unie o poskytování informací o potravinách spotřebitelům a přímo použitelnými předpisy Evropské unie, které stanoví pravidla pro použití označení původu, zeměpisných označení a tradičních výrazů.“

[40] Podle čl. 7 odst. 3 nařízení 1169/2011 platí, že „[s] výhradou odchylek stanovených v právních předpisech Unie, které se vztahují na přírodní minerální vody a na potraviny určené pro zvláštní výživu, nesmějí informace o potravině připisovat jakékoli potravině vlastnosti umožňující zabránit určité lidské nemoci [tedy nežádoucímu stavu], zmírnit ji nebo ji vyléčit, ani na tyto vlastnosti odkazovat.“

[41] Ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci stanoví, že právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní opatření podle § 5 odst. 1 písm. c), d), e), f), g), h), i), j) nebo k) tohoto zákona. Podle § 5 odst. 1 písm. j) zákona o Státní zemědělské a potravinářské inspekci inspektor vydá opatření, kterým kontrolované osobě uloží povinnost – zvláštní opatření - podle § 7c zákona upravujícího regulaci reklamy.

[42] Stěžovatel předně namítal, že správní orgány a následně též městský soud dostatečně nezjistily skutkový stav věci, konkrétně neprokázaly, že byly naplněny všechny znaky skutkových podstat přestupků, za něž byl stěžovatel postižen.

[43] Nejvyšší správní soud připomíná, že v řízení o přestupku je povinností správního orgánu postupovat tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku (§ 3 správního řádu, viz např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. 1. 2014, č. j. 5 As 126/2011-68, č. 3014/2014 Sb. NSS).

[44] Stěžovatel byl v posuzované věci postižen za to, že jako podnikající fyzická osoba na webových stránkách www.klasmlm.cz uváděl tvrzení přisuzující výrobku *Super Bromelain +*

Papain vlastnosti týkající se léčby (tzv. léčebná tvrzení) a neschválená zdravotní tvrzení, přičemž tato tvrzení ve lhůtě stanovené opatřením správního orgánu I. stupně neodstranil.

[45] Proto bylo třeba nejprve posoudit, zda se stěžovatel dopustil přestupků jako podnikající fyzická osoba. Bylo tak na správních orgánech, aby prokázaly, že stěžovatel se uvedených přestupků dopustil při podnikání nebo v souvislosti s ním, tj. aby doložily, že umístoval reklamu na webové stránky jako podnikatel. Stěžovatel od počátku staví svou obranu na tom, že se to správním orgánům, a následně ani městskému soudu, dostatečně prokázat nepodařilo. Nejvyšší správní soud se s touto námitkou ztotožnil, jak vysvětluje níže.

[46] Správní orgán I. stupně založil svůj závěr, že je stěžovatel podnikající fyzickou osobou, na skutečnosti, že je držitelem doménového jména www.klasmlm.cz (viz výpis z registru na www.nic.cz, č. 1. 3 správního spisu), a že na těchto webových stránkách byly zveřejněny informace k potravině (doplňku stravy) *Super Bromelain + Papain*, které v rozporu se zákonem uvádějí tzv. léčebná a neschválená zdravotní tvrzení. Stěžovatel v reakci na kontrolní zjištění správnímu orgánu I. stupně zaslal přípis, ve kterém uvedl, že jako fyzická osoba nepodniká a nikdy nepodnikal v oblasti potravin; uvedené webové stránky byly vytvořeny pro projekt, který se nikdy neuskutečnil; produkty nelze přes webovou stránku zakoupit; jako fyzická osoba nepodniká ani v reklamě; jedná se tedy o webovou stránku vyjadřující jeho soukromé názory. Správní orgán I. stupně pak kontrolním nákupem na webových stránkách www.klasmlm.cz ověřil, že se nejedná o e-shop, protože nebylo možné provést nákup potravin. Proto posoudil informace o doplňku stravy *Super Bromelain + Papain* v režimu reklamy.

[47] Ve svém rozhodnutí o přestupcích dále správní orgán I. stupně vyšel z informace vyplývající z výpisu z Registru ekonomických subjektů ČSÚ v ARES, kde byl stěžovatel veden jako „fyzická osoba podnikající dle živnostenského zákona nezapsaná v obchodním rejstříku“; jako obchodní činnosti stěžovatele zde byly uvedeny: ostatní vedlejší činnosti v dopravě, zprostředkování velkoobchodu a velkoobchod v zastoupení, maloobchod v nespecializovaných prodejnách (viz č. 1. 9 správního spisu). Správní orgán vysvětlil, že vzhledem k tomu, že webové stránky www.klasmlm.cz nesloužily jako e-shop, posoudil jednání stěžovatele jako zpracování reklamy, a stěžovatele, jakožto vlastníka uvedené domény, označil za tzv. zpracovatele reklamy dle § 1 odst. 6 zákona o regulaci reklamy.

[48] Tato zjištění ovšem dle Nejvyššího správního soudu zcela jistě sama o sobě nelze považovat za dostatečná k prokázání, že stěžovatel byl v rozhodné době „podnikající fyzickou osobou“, resp., že se vytykaného protiprávního jednání (přestupků) dopustil při podnikání či v souvislosti s ním. Výpis z registru ekonomických subjektů vypovídá pouze o tom, že je stěžovatel podnikající fyzickou osobou dle živnostenského rejstříku; z klasifikace jeho zapsaných obchodních činností ovšem není zřejmé, jakému konkrétnímu oboru se ve svém podnikání věnuje, resp. zda vůbec podnikatelskou činnost aktivně vykonává. Nelze z něj však dovodit, že by se stěžovatel dopustil údajného protiprávního jednání v souvislosti s podnikáním. Samotná skutečnost, že stěžovatele lze kvalifikovat jako „zpracovatele reklamy“, neboť měl na svých webových stránkách zveřejnit reklamu na doplněk stravy, rovněž nenasvědčuje tomu, že zpracování reklamy jakkoliv souviselo s určitou jeho podnikatelskou činností. Ostatně i (nepodnikající) fyzická osoba se jako zpracovatel reklamy může dopustit přestupků dle zákona o regulaci reklamy (viz § 8 odst. 3). Bylo proto nutno prokázat, že stěžovatel byl podnikající fyzickou osobou, a naplnil tak předpoklad subjektu daných skutkových podstat přestupků.

[49] O tom, jestli se stěžovatel dopustil přestupku jako „podnikající fyzická osoba“, nic nevypovídá ani fakt, že je stěžovatel držitelem doménového jména www.klasmlm.cz. Pro úplnost nicméně Nejvyšší správní soud dodává, že stěžovateli nelze zcela přisvědčit, že tato skutečnost (držení daného doménového jména) nijak nesvědčí o tom, že by mohl jakkoliv ovlivňovat obsah uvedených webových stránek. To stěžovatel dovozuje z rozsudku Nejvyššího

soudu sp. zn. 25 Cdo 478/2019, v němž se však jednalo o jinou situaci: tehdejší žalobce se prostřednictvím „nekalosoutěžní“ žaloby (§ 2988 a násl. občanského zákoníku) domáhal toho, aby žalovaná jako registrátor domény ru-486.eu odstranila pro jiného nebezpečnou situaci, konkrétně, aby prostřednictvím této domény nebyly přístupné stránky nabízející k prodeji potratové pilulky. Nejvyšší soud konstatoval, že žalovaná jakožto registrátor domény není oprávněna a nemá ani technickou možnost zajistit ukončení registrace či blokaci domény. Nebyla tak subjektem, jenž by mohl nějakým svým zákrokem ve vztahu k doménovému jménu odvrátit případné nebezpečí. V nyní posuzované věci však stěžovatel byl držitelem doménového jména www.klasmlm.cz (nikoliv registrátorem domény), a nelze tak zmíněné závěry týkající se nemožnosti ovlivnit obsah webové stránky použít. Z ničeho přitom nelze dovodit, že by stěžovatel nad obsahem uvedené webové stránky neměl mít žádnou kontrolu. Pokud by tomu tak bylo – např. obsah webových stránek by byl určován provozovatelem webových stránek, který by byl osobou odlišnou od stěžovatele (držitele domény) - bylo by na něm, aby tuto skutečnost prokázal. Stěžovatel však nic takového ani ve správním řízení netvrdil. V odpovědi na přípis správního orgánu I. stupně týkající se kontroly daných webových stránek navíc uvedl, že se jedná se o webovou stránku vyjadřující jeho soukromé názory, a lze tak dovodit, že obsah těchto stránek sám ovlivňoval.

[50] Ze samotné skutečnosti, že byl stěžovatel držitelem této domény, kde byly informace (reklama) o doplňku stravy uvedeny, nelze dovodit, že by stěžovatel provozoval uvedené webové stránky v rámci svého podnikání. Správní orgán I. stupně sice argumentoval tím, že přípravek *Super Bromelain + Papain* je na trhu stále dostupný (neztotožnil se s tvrzením stěžovatele, že tomu tak není), ani to ovšem nesevčí o skutečnosti, že by stěžovatel reklamu na tento přípravek zveřejnil na webové stránce v souvislosti se svým podnikáním, a naplnil tak znak skutkové podstaty přestupků, za něž byl trestán. K takovému závěru by bylo možné dojít například za situace, v níž by stěžovatel také uvedený přípravek (buť třeba na jiných webových stránkách nebo jiným způsobem) rovněž nabízel k prodeji, případně, že by bylo prokázáno, že se v rámci své podnikatelské činnosti zabývá propagací doplňků stravy.

[51] Správní orgány i soud na jednu stranu správně uvedly, že skutečnost, že webové stránky www.klasmlm.cz nebyly několik let aktualizovány a byly těžce dohledatelné, samy o sobě neznamenají, že nemohly svým obsahem působit na spotřebitele; stejně tak jejich nízká návštěvnost neznamená automaticky nízký rozsah následků jednání stěžovatele. Na druhou stranu tyto okolnosti mohou být podstatné pro posouzení toho, zda stěžovatel skutečně prostřednictvím těchto webových stránek vykonával svou podnikatelskou činnost, v souvislosti s níž mohl spáchat výše popsané přestupky.

[52] Spíše pro úplnost soud uvádí, že se neztotožnil s kasační námitkou, že by doplněk stravy *Super Bromelain + Papain* nebyl v době správního řízení na trhu dostupný. Pro prokázání dostupnosti tohoto přípravku považuje soud za dostatečné, pokud správní orgán I. stupně založil do správního spisu printscreen www.lekarna.cz/super-bromelain-papain-90-tbl ze dne 14. 10. 2019, na kterém je uvedeno, že je posuzovaný výrobek „skladem“, z čehož logicky dovodil jeho dostupnost. Žalovaná přitom v napadeném rozhodnutí uznala, že v průběhu odvolacího řízení již na stránkách www.lekarna.cz tento doplněk stravy dostupný nebyl, nicméně odkázala i na jiné webové portály, na nichž bylo možno tento přípravek stále zakoupit. Jak ovšem soud uvedl výše, samotná dostupnost tohoto doplňku stravy ještě neznamená, že stěžovatel zpracoval reklamu na tento přípravek v souvislosti se svým podnikáním, tj. jako podnikající fyzická osoba. Tato skutečnost proto nebyla pro posouzení věci rozhodná.

[53] Žalovaná poté v rozhodnutí o odvolání doplnila argumentaci správního orgánu I. stupně týkající se podnikatelské činnosti stěžovatele tím, že stěžovatel vlastní i jiné domény týkající se doplňků stravy, a to např. www.blahodarnehouby.cz. Žalovaná uvedla, že tato skutečnost je jí známa z její úřední činnosti, neboť v souvislosti s odkazovanou doménou kontrolní orgán

rovněž zaznamenal reklamní texty obsahující nepovolená léčebná tvrzení. Podle Nejvyššího správního soudu by skutečnost, že stěžovatel provozuje webové stránky (resp. je držitelem jiných doménových jmen), které používá pro podnikání v oblasti doplňků stravy, za určitých okolností mohla svědčit ve prospěch toho, že se stěžovatel dopustil vytýkaného jednání v souvislosti se svou podnikatelskou činností. Správní orgány by však musely tuto skutečnost dostatečně prokázat, a to např. potvrzením, že stěžovatel je držitelem daných domén a jako podnikatel je využíval při své podnikatelské činnosti. Tato skutečnost však nebyla ve správním spisu nijak zachycena, a zůstala tak pouze v rovině nijak nepodloženého tvrzení žalované.

[54] Obdobně poté městský soud podložil svou argumentaci, že je stěžovatel podnikající fyzickou osobou tím, že je vlastníkem i jiných webových stránek, například www.blahodarnehouby.cz, nebo www.reishi-ganoderma.cz, které slouží k propagaci doplňků stravy, a dále domény www.superionherbs.cz, na kterých lze propagované doplňky stravy z webových stránek [blahodarnehouby.cz](http://www.blahodarnehouby.cz) či [reishi-ganoderma.cz](http://www.reishi-ganoderma.cz) zakoupit. Městský soud sice v napadeném rozsudku uvedl, že tento závěr má oporu v provedeném dokazování, neboť vyplývá ze spisového materiálu; Nejvyšší správní soud ovšem žádné podklady prokazující tuto tvrzení ve správním spisu nenalezl. Závěry městského soudu, že stěžovatel fakticky vykonává podnikatelskou činnost v oblasti doplňků stravy, tak nemá oporu ve správním spisu. Za těchto okolností proto nelze mít za prokázané, že se stěžovatel dopustil výše popsaných přestupků jako podnikající fyzická osoba, tedy v souvislosti s výkonem svého podnikání.

[55] Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že ve správním řízení nebyla prokázána odpovědnost stěžovatele za spáchání přestupků, tj. že se jednání dopustil jako podnikatel. Z podkladů shromážděných ve správním řízení totiž nijak nevyplývá, že by stěžovatel byl „podnikající fyzickou osobou“ a vytýkaného jednání se dopustil právě při svém podnikání nebo v souvislosti s ním. Kasační námitka, že skutkový stav, ze kterého správní orgány (a posléze rovněž městský soud) vyšly, nebyl bez důvodných pochybností prokázán, je tak důvodná. Kasační soud se proto již nezabýval další kasační argumentací týkající se naplnění dalších znaků skutkové podstaty přestupků a přiměřenosti uložené sankce. Dospěl totiž k závěru, že ve správním řízení nebyla prokázána již primární podmínka pro postih stěžovatele za vytýkané jednání, a tedy, že by stěžovatel byl subjektem uvedených přestupků.

VI. Závěr a náklady řízení

[56] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost důvodnou, a proto rozsudek městského soudu zrušil (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Protože již v řízení před městským soudem byly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí žalované z důvodu nedostatečně zjištěného skutkového stavu, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že za použití § 110 odst. 2 písm. a) s. ř. s. současně zrušil i toto ve výroku označené rozhodnutí a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 3 a 4 s. ř. s.). Takto může soud postupovat i bez návrhu stěžovatele. Zruší-li Nejvyšší správní soud i rozhodnutí správního orgánu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, je tento správní orgán vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s. ve spojení s § 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná bude muset v dalším řízení nade vší pochybnost prokázat, že stěžovatel byl podnikající fyzickou osobou, tedy naplňoval předpoklad subjektu daných přestupků. Bude se muset rovněž zabývat tím, jestli k vytýkanému jednání došlo při výkonu jeho případného podnikání nebo v souvislosti s ním (tj. doložit, že zveřejnil informace o doplňku stravy na výše uvedených webových stránkách jako podnikatel).

[57] Nejvyšší správní soud je posledním soudem, který o věci rozhodl, proto musí určit náhradu nákladů celého soudního řízení. Ve vztahu k výsledku celého soudního řízení je pak nutno posuzovat procesní úspěšnost účastníků řízení. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení § 120 s. ř. s. má úspěšný účastník právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů proti účastníku řízení, který úspěch ve věci neměl. Z tohoto pohledu je nutno za úspěšného účastníka

považovat stěžovatele; naopak žalovaná měla v řízení zájem na zachování napadeného rozhodnutí.

[58] Co se týče nákladů řízení o žalobě, ty spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3.000 Kč a v odměně advokátky. Odměna advokátky zahrnuje dva úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí zastoupení a sepsání žaloby [§ 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)], a činí v dané věci 2 x 3.100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], a paušální částku ve výši 300 Kč za každý úkon právní služby (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Vzhledem k tomu, že zástupkyně stěžovatele je plátkyní daně z přidané hodnoty, její odměna se ještě zvyšuje o částku odpovídající této dani. Odměna advokátky v řízení před krajským soudem tak činí 8.228 Kč. Náklady řízení před krajským soudem tedy celkově představovaly 11.228 Kč.

[59] Náklady řízení o kasační stížnosti spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 5.000 Kč a odměně advokátky, která zahrnuje odměnu za jeden úkon právní služby [sepsání kasační stížnosti, § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu], tj. 1 x 3.100 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu], a paušální částku ve výši 300 Kč za jeden úkon (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Po přičtení částky odpovídající dani z přidané hodnoty činí odměna advokátky tak 4.114 Kč. Celkově tedy náklady řízení před Nejvyšším správním soudem představovaly 9.114 Kč.

[60] Žalovaná je proto povinna stěžovateli uhradit náklady řízení o žalobě a kasační stížnosti v celkové výši 20.342 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně stěžovatele doc. JUDr. Dany Ondřejové, Ph.D., advokátky.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2021

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu